

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.871/VR
van 25 september 2015

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest 'houdende instemming met het
samenwerkingsakkoord van 8 juli 2014 tussen de Federale Staat
en de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest inzake de
hulp- en dienstverlening aan gedetineerden'

Op 13 juli 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 25 september 2015, een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 8 juli 2014 tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest inzake de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 17 september 2015. De kamer was samengesteld uit Pierre LIÉNARDY, kamervoorzitter, voorzitter, Jo BAERT, kamervoorzitter, Jacques JAUMOTTE, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, Bernard BLERO en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, Yves DE CORDT, Christian BEHRENDT en Johan PUT, assessoren, en Colette GIGOT en Annemie GOOSSENS, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE, eerste auditeur-afdelingshoofd en Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 september 2015.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen, wat betreft de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, met het samenwerkingsakkoord van 8 juli 2014 tussen de federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest ‘inzake de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden’. Dit samenwerkingsakkoord, dat in de plaats komt van het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994 tussen de Staat en de Vlaamse Gemeenschap ‘inzake de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie’, wordt in het vooruitzicht gesteld bij artikel 7 van het decreet (van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest) van 8 maart 2013 ‘betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden’.

BEVOEGDHEID

2.1. In de aanhef van het samenwerkingsakkoord van 8 juli 2014 (hierna: het samenwerkingsakkoord) wordt verwezen naar de artikelen 39, 127 en 128, § 1, van de Grondwet, alsook naar artikel 4, 5°, 8°, 9°, 12° en 14°, artikel 5, § 1, I en II, 2°, 4°, 6° en 7°, en artikel 6, § 1, IX, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.¹

De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot dit samenwerkingsakkoord betreft in hoofdzaak de sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale reïntegratie (artikel 5, § 1, II, 7°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980). Die bevoegdheid omvat onder meer de materiële, morele en psychosociale hulp aan gedetineerden en ex-gedetineerden en hun gezin, alsook de voorbereiding tot reclassering.² De federale overheid is van haar kant bevoegd voor het regelen van alles wat verband houdt met de uitvoering van strafrechtelijke beslissingen, waartoe onder meer de organisatie van de strafinrichtingen, het penitentiair regime, het toezicht en de controle behoren.³

Voorts kan de regeling in het samenwerkingsakkoord ook tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap worden gerekend in zoverre ze betrekking heeft op het onderwijs (artikel 127, § 1, eerste lid, 2°, van de Grondwet), het sociaal-cultureel werk (artikel 4, 5°, 8°, 12° en 14°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), de lichamelijke opvoeding en de sport (artikel 4, 9°), de geestelijke gezondheidszorg (artikel 5, § 1, I), het beleid inzake maatschappelijk welzijn, namelijk voor de hulp- en dienstverlening aan andere personen dan de gedetineerde en zijn gezin (artikel 5, § 1, II, 2°), en het beleid inzake mindervaliden (artikel 5, § 1, II, 4°). Tevens kan de regeling tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest worden gerekend voor zover ze

¹ Er wordt ook verwezen naar artikel 92bis van de bijzondere wet, zijnde de grondslag voor het sluiten van samenwerkingsakkoorden. Voorts wordt in het tweede lid van de aanhef nog verwezen naar “artikel 127, § 1, eerste lid, 2°”, maar de gemachtigde verklaarde dat met deze verwijzing eigenlijk een meer precieze verwijzing naar de voormelde grondwetsbepaling wordt bedoeld en uiteraard niet naar een bepaling van de bijzondere wet.

² GwH 28 juni 2006, nr. 109/2006, B.4.2 (met verwijzing naar *Parl.St.* Kamer 1979-80, nr. 627/10, 67-69).

³ GwH 28 juni 2006, nr. 109/2006, B.6.1 (met verwijzing naar dezelfde passage in de parlementaire voorbereiding).

betrekking heeft op de toeleiding tot de arbeidsmarkt door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (artikel 6, § 1, IX).⁴

2.2. Op verscheidene plaatsen in het samenwerkingsakkoord⁵ en in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van instemmingsdecreet wordt gewag gemaakt van de medische dienst, de psychosociale dienst en de zorgequipe, die diensten zijn binnen de inrichting en die dus afhangen van de federale overheid. Op de vraag hoe de federale overheid bevoegd is om dergelijke diensten in te richten, gelet op de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake gezondheidszorg en bijstand aan personen, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“De (curatieve) gezondheidszorg is geen (exclusieve) gemeenschapsbevoegdheid. In het Belgisch gevangeniswezen wordt de gezondheidszorg opgenomen door diensten die verbonden zijn aan het Directoraat-Generaal Penitentiaire Inrichtingen. Er zijn medische diensten en zorgdiensten in gevangenis waar geïnterneerden verblijven. De psychosociale dienst binnen de gevangenis heeft als taak om:

- de binnenkomende gedetineerde te onthalen (voorzien in de Basiswet betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van gedetineerden van 12 januari 2005);

- te voorzien in evaluatie en adviesverlening met het oog op het toekennen van strafuitvoeringsmodaliteiten (voorzien in de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van strafuitvoeringsmodaliteiten);

- te voorzien in penitentiaire begeleiding en opvolging;

- te voorzien in crisisopvang van gedetineerden.

Met deze diensten wordt nauw samengewerkt.”

Het Grondwettelijk Hof heeft in arrest nr. 101/2001 van 13 juli 2001 de bevoegdheid van de federale overheid erkend om gespecialiseerde psychosociale teams op te richten die ertoe gemachtigd zijn taken te vervullen in de strafinrichtingen of afdelingen tot bescherming van de maatschappij die onder haar exclusieve bevoegdheid vallen, hetgeen niet wegneemt dat de gemeenschappen zelf gespecialiseerde psychosociale teams kunnen erkennen die belast zijn met taken inzake het gezondheidsbeleid en de bijstand aan personen in de verzorgingsinstellingen waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn.⁶ Voor zover de taken die de medische dienst, de psychosociale dienst en de zorgequipe in de thans ontworpen regeling binnen de penitentiaire inrichtingen vervullen, te maken hebben met de strafuitvoering en bijgevolg tot de bevoegdheid van de federale overheid gerekend kunnen worden, ligt op dat punt geen overdracht van de uitoefening van gemeenschapsbevoegdheden aan de federale overheid voor.

3.1. De territoriale bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad heeft enkel betrekking op de instellingen die wegens hun activiteiten (voor onderwijs en voor culturele aangelegenheden) of wegens hun organisatie (voor persoonsgebonden aangelegenheden) moeten worden beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse

⁴ Zie in dat verband adv.RvS 51.786/1 van 27 september 2012 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 8 maart 2013, *Parl.St.* VI.Parl. 2012-13, nr. 1846/1, 68-71, met dien verstande dat de in dat advies aangehaalde gemeenschapsbevoegdheid inzake de plaatsing van jongeren in het kader van de jeugdbescherming in de opvoedingsafdeling van een federaal gesloten centrum (zie opmerking 5.2 van dat advies) thans in de praktijk niet meer relevant is.

⁵ Zie de (vermeldingen in de) definities in artikel 1, 13° (eerste vermelding, lees: 14°) en 13° (tweede vermelding, lees: 15°), van het samenwerkingsakkoord, alsook de artikelen 24 tot 26 van het samenwerkingsakkoord.

⁶ GwH 13 juli 2001, nr. 101/2001, B.3.4 en B.6.2.

Gemeenschap.⁷ Het Vlaamse Gewest is enkel bevoegd in het Nederlandse taalgebied.⁸ De in artikel 1, 8° (lees: 9°)⁹, van het samenwerkingsakkoord gedefinieerde “partners van de Vlaamse overheid”, namelijk de actoren vermeld in artikel 2, 1°, van het decreet van 8 maart 2013, zijn onderworpen aan die territoriale bevoegdheidsbeperkingen, naargelang het gaat om actoren waarvan de activiteiten aansluiten bij gemeenschaps- of gewestbevoegdheden.

Het is echter raadzaam om die territoriale bevoegdheidsbeperking uitdrukkelijk tot uiting te laten komen in de tekst van het samenwerkingsakkoord zelf, namelijk door te vermelden dat de bepalingen van het samenwerkingsakkoord die betrekking hebben op gewestaangelegenheden, enkel van toepassing zijn op het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Deze opmerking klemmt des te meer nu in de inleidende bepaling van het dispositief (zie daarover opmerking 7) wordt bepaald dat een aantal basisfuncties inzake de coördinatie en de ondersteuning van de hulp- en dienstverlening door de “Vlaamse overheid” wordt aangeboden “in de gevangenissen in Vlaanderen en Brussel” en in artikel 1, 3°, van het samenwerkingsakkoord gewag wordt gemaakt van “het grondgebied Vlaanderen” (zie daarover opmerking 9).

3.2. Uit de uitleg van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat, wat betreft de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest, volstaan wordt met het samenwerkingsakkoord van 23 mei 2014 tussen de Federale Staat, de Franstalige Gemeenschap en het Waalse Gewest ‘en vue de créer une politique carcérale cohérente dans le respect des compétences des entités fédérées et de l’autorité fédérale’. Er werd daarentegen geen specifiek samenwerkingsakkoord gesloten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest aangaande de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.

Dit heeft tot gevolg dat in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad niet wordt voorzien in hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, althans wat betreft de gewestbevoegdheden. Waar in het Vlaamse Gewest hulp- en dienstverlening wordt geboden door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding op grond van dit samenwerkingsakkoord, is er geen vergelijkbare hulp- en dienstverlening in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Het staat dan ook aan de federale overheid om na te gaan, mede gelet op het gelijkheidsbeginsel, of geen samenwerkingsakkoord moet worden gesloten met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inzake de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden.

VORMVEREISTEN

4. Het samenwerkingsakkoord bepaalt dat een lokaal samenwerkingskader wordt afgesproken tussen de verantwoordelijken van de individuele hulp- en dienstverleners van de Vlaamse overheid, van de psychosociale dienst en van de zorgelijke, onder meer wat betreft het verwerven, verwerken, gebruiken en doorgeven van cliëntinformatie met inachtneming van de regels betreffende het beroepsgeheim, dat de beleidscoördinatoren en de trajectbegeleiders van de centra voor algemeen welzijnswerk toegang hebben tot de gegevens op de opsluitingsfiches van de gedetineerden en dat zij afspraken maken over de wijze waarop die toegang georganiseerd

⁷ Artikelen 127, § 2, en 128, § 2, van de Grondwet.

⁸ Artikel 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

⁹ Zie opmerking 8.

wordt.¹⁰ Op de vraag of het samenwerkingsakkoord om advies werd voorgelegd aan de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer op grond van artikel 29 van de wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke levens[s]feer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens’, antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Er werd over het [samenwerkingsakkoord] geen advies gevraagd aan de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. De verwerking van persoonsgegevens maakt ook deel uit van het decreet van 8 maart 2013 betreffende de organisatie van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. In dat kader werd advies gevraagd en zal verder advies gevraagd worden bij het Besluit van de Vlaamse regering bij hoofdstuk 4 van het betreffende decreet, dat nog dient opgemaakt.”

De artikelen 14 tot 16 van het decreet van 8 maart 2013 betreffen weliswaar de gegevensverwerking en de informatie-uitwisseling in het kader van de hulp- en dienstverlening aan de gedetineerden, maar ze hebben uiteraard geen betrekking op de uitwisseling van persoonsgegevens tussen federale diensten enerzijds en personen of diensten waarvan de activiteiten door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest worden geregeld, anderzijds. Die uitwisseling van persoonsgegevens wordt voor het eerst geregeld in dit samenwerkingsakkoord.

Het verdient dan ook aanbeveling om over het ontwerp van instemmingsdecreet en over het samenwerkingsakkoord alsnog het advies van de Commissie in te winnen met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992.

ALGEMENE OPMERKING

5. Uit de toelichting van de gemachtigde met betrekking tot de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord (zie opmerking 15) blijkt dat de federale overheid van oordeel is dat het samenwerkingsakkoord niet de instemming behoeft van de wetgever.

Aangezien in het samenwerkingsakkoord bepalingen voorkomen met betrekking tot de uitwisseling van persoonsgegevens, waarvan op zijn minst de gegevens waarop ze betrekking hebben en de finaliteit van die verwerking van persoonsgegevens door de wetgever geregeld moeten worden, gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet, is alleen al daardoor ook de instemming van de federale wetgever met het samenwerkingsakkoord vereist.¹¹

¹⁰ Artikelen 26, 1°, en 27 van het samenwerkingsakkoord.

¹¹ Artikel 92bis, § 1, tweede lid, derde zin, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (zie de vermelding “aangelegenheden die bij wet worden geregeld”).

ONDERZOEK VAN DE TEKST VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

AANHEF

6. In het tweede lid van de aanhef moet het woord “liden” vervangen worden door het woord “lid” en moeten de erop volgende zinsnede “artikel 127, § 1, eerste lid, 2° vervangen bij de wet van 8 augustus 1988,” worden weggelaten.

DISPOSITIEF

Inleidende bepaling

7. Het dispositief wordt ingeleid door een bepaling die niet is opgenomen als een artikel en waarin wordt vermeld voor welke basisfuncties, vermeld in het decreet van 8 maart 2013, door de Vlaamse overheid wordt voorzien in de coördinatie en de ondersteuning van de hulp- en dienstverlening in de gevangenissen in “Vlaanderen en Brussel”.¹² De gemachtigde verstrekke hierover de volgende toelichting:

“Dat de beleidscoördinatie, de trajectbegeleiding en de ondersteuning geregeld is in het decreet van 8 maart klopt. Vermits het gaat om belangrijke structurele functies die de werking van hulp- en dienstverlening mogelijk maken, werd dit op vraag van de federale partner opgenomen in de tekst.”

Dat de Vlaamse overheid voorziet in de beleidscoördinatie, de trajectbegeleiding en de ondersteuning wordt reeds bepaald in het decreet van 8 maart 2013 en hoeft niet daarbovenop te worden vermeld in het samenwerkingsakkoord. De betrokken bepaling kan wel als een overweging worden opgenomen in de aanhef van het samenwerkingsakkoord, ingeleid door de woorden “Overwegende dat ...”.

Artikel 1

8. In artikel 1 van het samenwerkingsakkoord komt na 5° een 2° voor, dat vernummerd moet worden tot 6°. Ook de erop volgende onderdelen moeten dan worden vernummerd. Ook 13°, dat tweemaal voorkomt, moet worden vernummerd.

9. Mede gelet op hetgeen reeds is uiteengezet in opmerking 3.1, schrijve men in artikel 1, 3°, van het samenwerkingsakkoord “het Vlaamse Gewest, bevoegd voor de arbeidsbemiddeling op het grondgebied van het Vlaams Gewest” en “de Vlaamse Gemeenschap, bevoegd voor de culturele aangelegenheden en de persoonsgebonden aangelegenheden binnen het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad”.

10. In artikel 1, 3°, van het samenwerkingsakkoord wordt een definitie opgenomen van “de Vlaamse overheid” en in artikel 1, 8° (lees: 9°), een definitie van “partners van de Vlaamse overheid”. Verderop in het samenwerkingsakkoord worden evenwel omschrijvingen gebruikt als

¹² Over de onduidelijke en niet geheel bevoegdheidsconforme vermelding “Vlaanderen en Brussel”, zie opmerking 3.1.

“de individuele hulp- en dienstverleners van de Vlaamse overheid”, “de diensten van de Vlaamse overheid”, “hulp- en dienstverlening van de Vlaamse overheid”, “hulp- en dienstverleningsactiviteiten van de Vlaamse overheid”, “de partners van de Vlaamse overheid” en “de personeelsinzet vanuit de Vlaamse overheid”. Door deze terminologische wildgroei ontstaat onduidelijkheid over de verdeling van de taken tussen de Vlaamse overheid enerzijds en de partners van de Vlaamse overheid anderzijds. Het samenwerkingsakkoord moet worden herzien om die taakverdeling te verduidelijken door duidelijk te bepalen op welke instanties een bepaling van toepassing is of welke instanties verantwoordelijk zijn voor de uitvoering van een bepaling, met inachtneming van de zo-even vermelde definities.

Artikel 9

11. In artikel 9, 1°, van het samenwerkingsakkoord wordt gewag gemaakt van “de Vlaamse Stuurgroep”. De gemachtigde verklaarde dat hiermee de gemengde commissie wordt bedoeld, vermeld in artikel 9 van het decreet van 8 maart 2013. Dit moet worden gepreciseerd.

Tevens moet in dezelfde bepaling worden verduidelijkt wat wordt bedoeld met de “ondersteuningsstructuren”.

Artikel 24

12. In artikel 24, § 1 (lees: artikel 24), 3°, van het samenwerkingsakkoord moet de zinsnede “vermeld in het eerste lid, 3°,” worden weggelaten.

Artikelen 26 en 27

13. Indien hetgeen in de artikelen 26, 1°, en 27 van het samenwerkingsakkoord wordt bepaald aangaande het verwerven, verwerken, gebruiken en doorgeven van cliëntinformatie en over de wijze waarop de toegang tot de opsluitingsfiches wordt georganiseerd, meer inhoudt dan enkel afspraken die voortvloeien uit hetgeen wordt voorgeschreven door deze bepalingen, door de regeling inzake het beroepsgeheim en door de wet van 8 december 1992, moet het samenwerkingsakkoord worden aangevuld om te bepalen over welke bijkomende gegevens het gaat en wat de finaliteit is van de verwerking ervan, gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 22 van de Grondwet.

Artikel 45

14. Veeleer dan in artikel 45 van het samenwerkingsakkoord te bepalen dat het samenwerkingsakkoord het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994 “vervangt”, moet dat laatste samenwerkingsakkoord worden opgeheven door middel van een formele opheffingsbepaling.

Artikel 46

15. Overeenkomstig artikel 46 van het samenwerkingsakkoord treedt het in werking op 1 oktober 2014. Op de vraag of het samenwerkingsakkoord reeds sinds 1 oktober 2014 wordt toegepast, niettegenstaande hetgeen bepaald wordt in artikel 92bis, § 1, tweede lid, tweede zin, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (“hebben eerst gevolg *nadat* zij instemming hebben verkregen bij decreet”), antwoordde de gemachtigde het volgende:

“Er is reeds samenwerking op het terrein. O.a. op basis van het samenwerkingsakkoord van 28 februari 1994 tussen de Belgische staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake sociale hulpverlening aan gedetineerden met het oog op hun sociale re-integratie. Het huidige samenwerkingsakkoord is deels een actualisering van dit akkoord van 1994 (dat op 11 mei 1999 bij decreet werd goedgekeurd). De federale overheid oordeelt dat het [samenwerkingsakkoord] geen instemming behoeft van het federale parlement. Ook het [samenwerkingsakkoord] van 28 februari 1994 werd niet ter instemming aan het federale parlement voorgelegd. De Vlaamse overheid kiest er net als in 1994 wel voor om het [samenwerkingsakkoord] ter instemming aan het Vlaams Parlement voor te leggen. Volgens de Raad van State behoeft een samenwerkingsakkoord dat een uitwisseling van persoonsgegevens regelt een goedkeuring door de wetgevende macht (adviezen 56.304/VR tot 56.307/VR van 19 juni 2014 over een ontwerp van samenwerkingsakkoord inzake dak- en thuisloosheid, Tijdschrift voor Wetgeving, 2014, nr. 3, blz. 258-259). Het decreet van 8 maart 2013 bevat wel een juridische grondslag voor verwerking en uitwisseling van persoonsgegevens tussen Vlaamse actoren, maar niet voor een gegevensuitwisseling tussen federale en Vlaamse actoren. De gegevensdeling in het decreet van 8 maart 2013 dient nog in een besluit van de Vlaamse regering verder uitgewerkt.

(...)

Het samenwerkingsakkoord vindt zijn decretale grondslag in het decreet van 8 maart 2013 betreffende de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. De bepalingen die gevolgen hebben voor de individuele hulpverleners en dienstverleners behoeven in deze optiek geen verdere instemming van de decreetgever. In artikel 7 van het voormelde decreet wordt voorzien dat de Vlaamse Regering hiertoe een samenwerkingsakkoord kan afsluiten.

Met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (art. 14-16 van het voormelde decreet) werden de uitvoeringsbesluiten nog niet goedgekeurd en deze bepalingen in de artikel 26 en 27 van het [samenwerkingsakkoord] werden nog niet in uitvoering gebracht.”

Indien de bepalingen van dit samenwerkingsakkoord in de praktijk reeds worden toegepast vooraleer de decreetgever ermee heeft ingestemd, wordt de voorwaarde van voorafgaande instemming, waarin wordt voorzien bij artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, uitgehold, aangezien de appreciatiemarge waarover de decreetgever beschikt om al dan niet zijn instemming te verlenen, aanzienlijk wordt beperkt. Dat geldt uiteraard ook voor de federale wetgever die zijn instemming moet verlenen met dit samenwerkingsakkoord (zie opmerking 5). De stellers van het ontwerp zullen dan ook in de toekomst een grotere zorgvuldigheid aan de dag dienen te leggen opdat de instemming door de bevoegde wetgevers zo spoedig mogelijk zou volgen op het sluiten van het akkoord.

ONDERZOEK VAN HET ONTWERP VAN INSTEMMINGSDECREET

16. Het ontwerp van instemmingsdecreet geeft geen aanleiding tot opmerkingen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Pierre LIÉNARDY